

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mons Thabor Sive Solitudo Exercitiorum Spiritualium

Bisling, Anselm

[Einsiedeln], 1682

Digressio XIX. De Amore Dei, & Proximi, ejúsque primario effectu, qui est
zelus animarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60545](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60545)

de, & plus quam toto, ex tota anima
mea, & plus quam tota &c.

Et cupio semper te amare, & ar-
dere per æternitatem totam, & plus
quam totam. Adjuva me, ut ad ma-
ximum Charitatis gradum merear perve-
nire, teque hinc amare in via, non jam
timore gehennæ, sed istius excellen-
tissimæ delectatione virtutis, & Christi
amore, donec tui amoris suavitate æter-
naliter frui possim in patria.

DIGRESSIO XIX.

*De Amore Dei & Proximi, eius-
que primario effectu, qui est Zelus
animarum.*

THEOPHOBVS.

(I.)

PERVENIMUS tandem, auxiliante Deo,
ad interiora Tabernaculi Christi, ad
amoris conclave, & divinæ Charitatis
cellam, in quam sponsa gloriatur in sa-
cris epithalamijs se introductam fuisse à
Rege Sponso. Ad hanc certe omnes
hactenus gressus nostri velut ad centrum
consummandæ perfectionis tendebant.
Ideoque Divus Benedictus eam dicitur

primum bonorum operum instrumentum esse, Dominum Deum suum diligere ex toto corde, totam animam, totam virtute: quod est, *Ex toto corde*, charius Deo nihil habere: *Ex tota anima*, nec vitam, nec sanguinem, aut quidquid creatum est, ejus amori præferre: *Ex tota virtute*, scilicet omnes cogitationes, verba, & opera in unicum, soli Deo placendi, finem dirigere, nullam spe præmij, seu mercedis promissæ, nec illo gehennæ, vel pœnæ metu indutum, sed ob solius Dei præcellentissimam dignitatem. Talis charitatis perfectum exemplar exhibuit ille quondam Abbas, cui cum diabolus in Angelum lucis transfiguratus dixisset, se missum esse à Deo, ut ipsi suam perpetuam damnationem revelaret, proinde frustraneum esse deinceps omnem bonorum operum conatum: ipse renidenti vultu respondit: Ergone ego æternaliter sum damnandus? Fiat ergo, si ita est Dei voluntas: quia igitur damnati Deum amplius non amant, adorant, & serviunt, instabo ego per reliquum vitæ spatium tantò ferventiùs ipsum amare, atque servire, ut saltem hinc aliquanto tempore per Dei Amorem, quasi caelo fruar. Quibus dictis, impostor confusione plenissimus evanuit. Quatuor verò

Reg. c. 47
Instr. 1.

Amare ex toto &c. quid sit.

Aliquis auditâ sui damnatione, perstat in amore Dei.

verò Deum diligendi gradus statuuntur
§. Tho. 2. ab Angelico Doctore, quos hic ratiocina-
2. q. 27. dine expono.
4. 8.

Quatuor
 gradus a-
 moris Dei:

II. Primus & infimus est, quo habitualiter homo ita suo corde affixus est Deo, ut nihil committat ejus dilectioni contrarium; & hic communis est peccatis, & absque peccato mortali degen-
 tibus.

Secundus, quo quidem non actu semper diligitur Deus, amor tamen ipsius omnes intentionum, & operum vires eousque impenduntur, quò peccati mortalis vitæ infirmitatem licet. Et hanc perfectam hujus vitæ, ac vitæ charitatem assequuntur tum Clerici, tum Religiosi, alijsque omnes devoti, omnia, quantum possunt, venialia peccata devitare conantes, & ad perfectionis statum contendentes.

Tertius est, ipsum tantum amandi quantum pura creatura diligi potest, actualiter semper ejus amoris insistentem: & hic gradus est Angelis, & Beatis in patria congruus.

Quartus verò, diligendi Deum quantum ex omnibus suis perfectionibus diligibilis est; atque hic soli Deo, tanquam supremus, & in infinitum se extendens, competit, qui etiam solus

in finito seipsum amore prosequi potest,
& semper prosequitur.

III. PHILOTH. Sed obsecro te,
cum tertius assignatus, & quartus iste
amoris gradus in facto, vel actu cui-
cunque vel creaturæ, vel viatori in ter-
ris sint impossibiles, an pariter judica-
bis, esse impossibiles saltem in voto? ita
ut aliquis temerariè, vel insanè opta-
re censeretur, posse amare Deum, quan-
tum in se diligibilis est, vel diligi me-
reatur? aut quantum eundem beatissi-
mi celi cives amant de facto? aut saltem
amarunt innumeri in terris Sancti, in-
ter quos ipsa omnium Regina Sancto-
rum, adeò in Dei amore exarsit, ut
plus Charitas cum reliquorum omnium
charitate collata, veluti sol exiguas stel-
larum scintillas, exsuperet: ut propte-
rea vi tantæ charitatis tanquam omnium
meritorum radices, plus meruerit Chri-
stum pannis involvendo, quàm S. Lau-
rentius candentem craticulam toleran-
do. Nunquid igitur tantæ amoris æstum
optare, Deoque saltem in votis offerre
non possim? certè tam magna vis est
amoris cujuslibet, nedum divini, ut e-
tam in impossibilia feratur, unde à
Divo Bernardo Dei charitas vocatur:
INSANIA SANCTA.

Amor sum-
mus potest
affectivè
exerceri.

Intensio &
meritum a-
moris Dei
in B. V.M.

IV. THEOPH. Altissima sapientia
amo-

Amor fertur in impossib. & excessiva.

amoris mysteria, & in quibus lateat ingens meritum thesaurus. Fertur ut que, ne dubita, fertur amor igneum affectuum alis, ultra Cherubinos, & Seraphinos in ipsum increati amoris pelagus, & quò magis de eodem sorbet, & absorbetur, tantò magis inebriatur, ut sapienter ignarus nesciat demon, quid dicat, vel agat, cumque adeo incipit vehemens esse ac flagrans, se intra se cohibere non valens, non attendit, quo ordine, quâ lege, quâ possibilitate, sive modo verborum, sive actuum ebulliat; omnibus tandem verbis deficientibus, solus contentus suspirijs atque languoribus: unde verissimum est illud Dionysij Areopagite.

Amor vivit excessibus.

Sancti amoris Dei æstu ferventes.

S. Xaverius.

S. Petr. de Alcantarâ.

MONOPH. In tales divine caritatis excessus quàm plurimos Sanctos exarsisse, diversa eorum Menologia perhibent. Instar omnium sint, Beatus dilectissime ac stupendus Indiarum Apostolus, verius, tantâ Dei amoris flammâ exarsuare solitus, ut per illud *Satis est, Domine: modum sibi ac temperamentum imponi à Deo postulari.* Et ille strictioris Observantiæ non dodam novus inter Cælites assertus Petrus de Alcantarâ, conceptos Dei ardores in campum profiliendo per aeris refrigerium

lin; canonizationis verò ejusdem So-
 cia Magdalena de Pazzis Carmelitana
 affusa pectori aqua mitigare cogeren-
 tur.

S. M. Mag-
 de Pazzis.

THEOPHOB. At ne putes; MO-
 NOPHILE, suum etiam Sacerdotali fir-
 mamento deesse Sidus talibus toruf-
 cam flammis, unicum oculis tuis bre-
 viratis causa obijcio Philippum Neri-
 um, tantâ jugiter charitate Dei languen-
 tem, & desflagrantem, ut, cum intra fi-
 hes cordis ejus contineri flammæ non
 possent, illius sinum, confractis atque
 elatis duabus costulis, mirabiliter Do-
 minus ampliaverit. Sed nunc triplicem
 Deum amantium Classem vobis assigno,
 videlicet, incipientium, proficientium
 um, & perfectorum.

S. Philip-
 pus Neri

V. Prima Classis Incipientium; du-
 as præcipuas habet amoris Dei notas.
 1. Omnes vitæ præsentis noxas ob in-
 finita Bonitatis offensam metu gehen-
 næ detestari. 2. Paratum esse, deinceps
 mille citius subire mortes, quam mor-
 tali crimine tremendam Dei Majestâ-
 tem amplius offendere, sed ejus manda-
 ta pariter ex formidine pœnæ custodi-
 re. Et hic amor servilis nuncupatur.
 In altera classe Proficientium, sunt tria
 Charitatis indicia. 1. de Deo, ac divi-
 nis rebus frequenter cogitare, libenter

Amor Dei
 servilis.

Amoris
 concupis-
 centiæ in-
 dicia.

G g audi-

audire, loqui, tractare. 2. Ejus sanctissimæ mensæ, & usui Sacramentorum anhelanter addictum esse. 3. Non mandata tantum, & obligationes, sed quidquid Deo operum supererogationis acceptum esse noverit, magna animi propensione, ac voluptate implere. Et hæc partim spe præmij, partim virtutis amore, qui servilem inter, & filialem quasi medius *Amoris concupiscentia* nomen sortitur.

Amoris benevolentia signa.

In tertia denique Perfectorum dicitur se filialis, ac *amoris benevolentia* nuncupati signa constituuntur sequentia. 1. De omnibus Dei perfectioribus, honore, laude, & gloria ineffabiliter congratulante, & ut sic dicam, ipsi omnia bona, & omnes suas excellentias velle, non propriæ utilitatis causâ, sed propter intrinsecum ipsius solius Dei bonum, beneplacitum, atque seipsum. 2. Ad eandem majorem ipsius gloriam purissimâ intentione omnes suas, & omnium creaturarum actiones dirigere, & dirigere oportere. 3. Divinissimæ ipsius, & rectissimæ voluntati ita totum, & cordaliter ex animæ fundo, indifferenter ad prospera & adversa, ad cælum, aut ad penas, conformem esse. 4. Per ardentissimos Charitatis actus, ita DEO adhaerere.

tere, inflammari, colliquefcere, & uni-
ri, ficut cera liquata infufa ceræ; aut
ferum in igne merus ignis videtur, li-
cet ferrum efle non definat. Hæc bre-
viter infinuanda cenfebam, ut ex his fig-
nis dignofcere valeatis, quantum in a-
more divino feceritis incrementum.

VI. Superelt aliquid de dilectione
proximi attingendum, ut abinde ad dif-
cutiendum primarium iftius geminæ
charitatis effectum, qui elt ardens tam
gloriæ Dei, quam falutis animarum ze-
lus, perveniamus. Omnes quidem con-
cernit, omnes ſæculares, aut Regulares
obligat dilectionis proximi præceptum,
ſpecialiter tamen eos, qui live in una Ca-
thedrali, aut Collegiatâ, live Regulari
ſocietate, & congregatione convivunt,
& conveniunt, ad eam inter fe imper-
turbatè ſervandam coarctat: ſiquidem
Divo Hieronymo affirmante, tales Con-
gregationes cum vinculo charitatis ſunt
merus paradyfus, & inhabitantes ſunt
Angeli, ſine illo autem ſunt merus in-
fernus, & habitantes inibi, dæmones;
nullaque deterior in terris vita, quàm
degere ſimul corpore tantum, non
mente. Iſthuc bene reſpexit apud Cli-
macum Abbas ille, qui Fratrem Fratri
maledicendo fraternam violantem cha-
ritatem, ſtatim monaſterio expulit, ne-

Vbi chari-
tas mirua
ibi elt para-
dyfus.

Ggꝛ que

Charitatis
proximi
violator est
quasi dia-
bolus.

que ipsum, sex licet diebus imprandis
& incœnatum præ monasterij foribus
excubantem, & pœnitentem recipit,
nisi ad arbitrarij carceris pœnam; in-
mans, æquè minùs fraternæ charitatis
violatorem esse tolerandum, ac ipsum
dæmonem. Quid verò proximi
Confratribus vestris ex hoc præcepto
debeat, ex B. P. Benedicti Regulis,
demonstro.

Regul. c.

4. instr. 2.

instr. 9.

Charitatis

proximi re-

quisita.

Regul. c.

63.

Ib. c. 72.

Cap. 65.

Cap. 4. in

stru. 22.

C. 7. gr. 4.

C. 4. in

stru. 24.

25. 23.

Et primò quidem Amorem, ita ipso

jubente; Diligere proximum tanquam se-

ipsum: & quod sibi quis fieri non vult, alijs

faciat.

Secundò. Vi hujus amoris, debent

mutuò HONOREM; Honore invicem

prævenientes: juniores Priores suos honorem

& ubicunque sibi obviant Fratres, juniori

Priore benedictionem petat; omnesque in-
vices honore præveniant.

Tertiò. PACEM: Nihil commo-

tendo, ut suscitentur invidia, rixa, in-

tractions, emulationes, dissensiones, &

extraordinationes.

Quartò. MANSVETVDINEM:

præcipitur enim in irrogatis injurijs,

iram non persicere, nec facere injurias,

sed in facta, tacitâ conscientia patientiam

amplecti.

Quintò. SINCERITATEM:

ita namque docet S. P. Dolus in omni

non tenere : pacem falsam non dare : iracundia tempus non reservare.

Sextò. COMPASSIONEM, & *Instr. 18.*
supportationem alienorum defectuum : *19. &c.*
quando monet, Fratri in tribulatione sub- *36. & 72.*
venire: dolentem consolari: illum patienter
ferre, ac ejus corporum, sive morum infirmitates patientissimè tolerare.

Et hæc charitatis fraternæ praxis, tam pro Sacerdotum, quàm Religiosorum statu est utilissima.

VII. Primarius autem utriusque charitatis principalis effectus est Dei *Effectus*
gloriæ, & salutis animarum zelus, quo *charitatis*
quis amato vult omne bonum, & aver- *est bonus*
tere satagit omne malum, hinc conver- *zelus.*
tibiliter sequitur, ibi ardentem esse charitatem, ubi intensus zelus est, ibique zelum eò perfectiorem, ubi intensior charitas, sicut è contra intermortuam esse penitus charitatem, ubi omnes zeli flammæ sopitæ jacent. Heri expendimus infinitam Sacrificij Missæ dignitatē, hodie obstupescemus zeli animarū sublimitatem, quo, attestante S. Gregorio, *S. Greg. ho*
12. in E.
zech.

Nullum pariter omnipotenti Deo gratius esse potest Sacrificium. Heri percepistis, Sacerdotem, per consecrandi & Christum sacrificandi potestatem, elevari ad maternitatis, & æternæ paternitatis Filij Dei infinitam quodammodo dignitatem.

Zelofus Sa-
cerdos fit
animarum
corredemp-
tor.

s. Chryso.
in Genes.

Transcen-
dit quasi po-
tentiam
creatricem.

Ch. yfo.
l. e.

nunc dico; quod sacerdos seipsum pro
Dei gloria & animarum salute facien-
cundo sublimetur quasi ultra omni-
potentiam, quatenus rerum omnium crea-
tricem, ac fieri alterum in terris Chri-
stum animarum Redemptorem; id quod
idem, nam cum Deus Pater dicat: Ego
ego celum & terram, eadem (o Sacerdos)

facultate te dono, ut tu terram facias ce-
lum; accendi ego luminaria caeli, iurando
tu his clariora, veritatis luce errantes illu-
strando: nulli dubio locus est, zelotum

animarum ex hoc capite, transcendere
quodammodo potentiam mundana-
rum rerum effectricem, unde eodem in
loco subjungitur in persona Patris om-
nipotentis: Vide, quam te diligam, quia ma-
jora faciendi tibi tribuo facultatem.

VIII. Quod verò idem animarum
zelus, si Sacerdotis cujuscunque status,
aut Ordinis animum succendit, eundem
in alterum quasi Christum transmutat,
plurimis constat ex argumentis; cum
verò si Dominus Iesus Christus in toto
vitæ ac passionis suæ volumine in pal-
pito Crucis expanso, tot sanguinis sui
pretiosissimi notis exarato, tot vulne-
rum & vibicum lituris pleno, altum in
frontispicio titulum non præfert, nisi
hunc: Domine, qui amas animas; Zelosi Sa-
cer-

cerdotis tessera ad mundum alia non est,
 nisi illa Abrahami: *Da mihi animas, cetera
 tolle tibi.* Si Christus in hanc miseriarum
 vallem descendit, ut esset nova lux se-
 dentibus in tenebris & umbra mortis,
 novus Medicus malè habentibus, bo-
 nus ovium errantium pastor, ignoran-
 tium instructor, cæcorum illuminator,
 mortuorum resuscitator; ut omnes vi-
 tam habeant & abundantius habeant;
 zelus sacerdos *se se omnibus exhibet ut
 omnium servum; nec sibi, sed cunctis geni-
 tum se vivere credit, datum indoctis Docto-
 rem, consolatorem pauperum, solatium op-
 pressorum, patrem orphanorum, defensorem
 viduarum, & omnibus Debitorem.* Summâ
 ponderatione dignissima sunt illa cle-
 mentissimi nostri Salvatoris ad suam
 perdilectam Brigittam effata toties re-
 petita, toties ex ore suæ infallibilis ve-
 ritatis asserta: & primò quidem his ver-
 bis; *Adhuc ex charitate libenter morerer pro
 homine, si esset possibile: & alterâ vice, ô
 amici mei, sic tenerè diligo oves istas, quòd si
 possibile esset adhuc mori propter quamlibet ovè
 speciali morte, quatem in cruce semel pro
 omnibus passus sum, magis eas redimerem,
 quàm carere eis vellem. & amplius adhuc,
 ardentissimis hisce verbis: Si adhuc possi-
 bile esset, quòd ego toties morerer, quot sunt
 animæ in inferno, ita quòd pro qualibet ea*

Gen 14.

Sacerdos
 zelosus ani-
 marum si-
 milis Chri-
 sto.

Petr. Ble-
 sens. de in-
 fir. Epis-
 cop. c. 4.

Amor Chri-
 sti iterum
 mori para-
 ti pro ani-
 mabus.

Rev. S.
 Brig. l. 1.
 c. 30.
 Ib. c. 59.

Ibid. lib.
 7. c. 19.

Apud Lan-
cie. opusc.
13.
Et etiam
pro ipsis
damnatis.

S. Diony.
c. 3. de cal.
Hierarch.

Zelus salu-
tis anima-
rum in qui-
busdam for-
minis ex-
cessivus.

In Vita
eius Poll.
9. Mart.
p. 9.

earum talem mortem iterum sustin-
rem, qualem tunc pro omnibus sustinere
huc corpus meum paratum esset submi-
omnia cum libenti voluntate & perfectissima
charitate. Verè abyssalis & incompre-
hensa Christi erga animarum salutem
charitas, quam quisquis Parochorum
aut Sacerdotum studiosè æmulator, ut
ille omnium divinorum divinissimum opus ex-
ercet, Christo Redemptori in locuta-
dis animabus immediatè cooperando.

IX. Non defunt autem illustrissimæ
talis infatigabilis zeli salutis animarum
exempla, ut enim illas splendidissimas
virginitatis & ardentissimæ charitatis, et
Ordinū Dominicani, Franciscani, & Cisterciensis
BB. Senensem & Bononiensem, Capuana-
nas, & illam Carmelitani, non dudum San-
ctorum catalogo insertam Magdalenæ de
Pazzis præteream, quarum prima à suo
dilectissimo caelesti sponso chissimis
precibus flagitabat, ut inferni tantis
mereretur constitui, ne ulla deinceps
anima illuc penetraret, sed ipsa pro ip-
sempiternas lueret pœnas; altera verbò
intensissimè precabatur, ut pro anima
quadam alias damnanda ad acerbissi-
mas purgatorij pœnas destinaretur ut
que ad extremi Iudicij diem, omnia
illius animæ peccata in se suscipiens ex-
pian.

planda, suorumque bonorum operum partem illi donando; tertia demum ita amarè Infidelium & peccatorum perditionem deffere solita fuerat, ut sese ad quaelibet pro illorum salute subeunda tormenta paratam offerret. His, inquam, prætermisissis:

Ex Lectio
Brevi.

X. Produco vobis in exempla (è millibus alijs) Sanctissimos istos Peccantium animarum zelatores: Dominicum, qui singulis noctibus pro existentibus in mortali peccato dorsum suum cruentis flagellis fulcavit: Ignatium, qui ardentibus alienas veneris flammis in congelatas stagni aquas collo tenus immersus extinxit; & Seraphicum Bonaventuram, qui totidem mortes obire desideravit, quot hætenus creatæ essent animæ, ut singulorum salutem roties pro singulis moriendo promovere posset.

Sancti Viri
satisfacientes
pro alienis
peccatis.

Produco IDOLOLATRIÆ EXTERMINATORES BB. Benedictum, qui in monte Cassino; Gallum, qui in superiore Germaniâ turpissima Deorum ac dæmonum simulacra subvertendo, fana, lucosque cremando, ac Bonifacium primum istius Moguntinæ Provinciæ Archiepiscopum, qui per Germaniam inferiorem Evangelij semen disseminando infinitam paganorum multitu-

Sancti idolorum
subversores.
Ex Lectio
Brevi.

titudinem fidei Christianæ aggregarunt.

XI. Quo verò humana, vel Angli-
ca vocis præconio satis extolli possunt
RELIGIONIS APOSTOLICI PROPAGATO-
RES.
Polland. in Vit. 14. Iann. 2. ex Wading. B. Odericus Ord. Min. Conventual.
S. Francisc. Xaverius.
Orbis Apostoli Benedictini.

ZELOSISSIMI GENTIUM
versarum mundi partium APOSTO-
LI? Ille Odericus Ord. Min. Con-
ventualium, qui per sexdecim annos orbem
ferè totum peragrans, ultra viginti
Paganorum & Sarracenorum millia
in Baptismi fonte lustravit: tantopere
squallore, inedia ac solis æstu consump-
tâ facie, ut reducem in Italiam, nec
patria, nec parentes amplius agnosce-
rent. Quâ dignus admiratione ille pro-
digiosissimus ad Indos Apostolicæ sedis
Legatus Xaverius, qui insatiabili animo
ad fidem Christianam perducendi zelo
exæstuans, nudis semper pedibus im-
mensa regionum spatia perambulando
multa centena hominum millia con-
vertit. Qualem meriti lauream totius
Benedictinæ familiæ Alumni &
diversissimarum nationum Apostoli
quorum numero paucissimos vobis as-
signo Wilibaldum Germaniæ, Marti-
num Dumensem & Fulgentium Hispani-
niæ, Amandum Tungrorum, Ebra-
num, Brabantorum, & Alsatarum, A-
dalbertum regnorum Bohemiæ, Vngari-
niæ, Poloniæ, Lituaniæ & Rusciæ; An-
garium Gothorum, Sclavorum, Sue-
corum

porum & Danorum magnos nuncupatos Apostolos ; & Brandanum Abbatem, qui trium millium Monachorum Abbas, cum assumptis secum quatuordecim socijs, cum immensis septem annorum navigationis incogniti maris laboribus in Insulas Canarias, postea dictas Fortunatas, primus circa annum Christi scilicet. prædicationis & Evangelij lucem invexit.

Brandanus
Abb Indiæ
Apostolus.
Menol. Bened. Buccolini. 16. May.

XII. Quid memorem zelosos HÆRESVM DEBELLATORES, & Orthodoxæ Fidei propagatores, Dominicum Albigenis hæreseos malleum? Ignatium cum sua Societate, destinatum instructissimum contra modernas hæreses armamentarium? Norbertum, qui innumeram hæreticorum multitudinem; Franciscum Salesium, qui septuaginta duo illorum millia ad fidem & Ecclesiam Romanam aggregarunt? Quid illos Ordinis Divi Benedicti imperterritos contra Lernæum hæresis monstrum pugiles Augustinum in Anglia, alterum sui sæculi Augustinum; Rabanum scientiarum armarium, Alanum Doctorem universalem nuncupatos ; aut Gregorium Magnum, qui juxta S. Ildephonsi testimonium sanctitate vicit Antonium, eloquentiâ Cyprianum, & Augustinum Sapientiâ ; qui omnes ardentissimo gloriæ Dei & ani-

Zelosi Hæresum extirpatores.

& animarum zelo inflammati, hæreses
 bigensem, Waldensem, Manichæam,
 Arrianam, Simoniam, & reliquer
 rorum pestes suis temporibus, e Gal
 lia, Germania, Sicilia, Hispania, A
 frica, Anglia profigarunt, fidem Ca
 tholicam reducerunt, populos omni
 novâ pietatis Christianæ luce illustra
 runt, digni proinde, ut omnes anima
 rum Curati cum Beatâ Catharina Se
 nesi (uti solita fuerat) eorum peccatorum
 vestigia ponè sequentes reverenti oscu
 lo venerentur.

Zelus ani
 marum S.
 Caroli Bor
 romæi.

XIII. PHILOTH. Injurius esse
 viderer illi purpurati Senatûs lilio, in
 li urbis & orbis Europæi Athlanti Co
 rolo Borromæo, meo, totiusque Pa
 triæ nostræ Tutelari Patrono, nisi præ
 dictis sanctissimis viris hunc Zeletem
 alterum Evangelicæ legis, ejusque Con
 siliorum Aaronem de Aronâ subjunge
 rem; quem eò usque divinæ gloriæ &
 salutis animarum zelus adegit, ut hæ
 reticâ pravitate infectis medullitis com
 pateretur; pro peccatorum resuscitan
 tiâ lacrymarum innumerabiles margari
 ritas ex oculis, ex cruentato flagellis
 dorso pretiosos innocentissimi sui san
 guinis pyropos, pro pauperum verò so
 stentatione tot aureos è crumena extra
 serit, ut quem Ill. ma familia urbi d
 cisse

tilissimum dederat Principem, eundem
 in pestis afflictione cerneret factum es-
 se pauperrimum Codrum. Prætermisis
 hic infinitis sui insuperabilis zeli argu-
 mentis, id duntaxat brevissimè innuo,
 quod, cum sævissima pestis totam Die-
 cesin Mediolanensem, ad commune
 bustum & sepulturam mortuorum re-
 digeret, ipse pientissimus Pastor præter
 pauperum ad sexaginta & septuaginta
 millia, sustentationem & curam, ip-
 se peste infectos diu noctuque visitans,
 consolans, sanctissimis Sacramentis refi-
 ciens non abhorruerit moribundis pesti-
 feris odores exhalantibus assistere, il-
 lorumque migraturas animas Viatico,
 solatio & impertitis indulgentijs provi-
 dere. Hæc mihi videntur ineffabilis ze-
 li & Charitatis prodigia, Ah! utinam
 mei, aliorumque Sacerdotum cordis
 (ad imitationem) inflammativa.

Maximè
 tempore
 pestis.

XIV. THEOPHOB. Agite, Hortatio
 charissimi, & si vos quoque desideratis ad zelum
 esse inter exempla, & præactorum accen- gloriam Dei
 deri numero Sanctorum, non aurum zela- & salutis
 te, sed animas, non mundanæ, sed divinæ animarum.
 gloriæ augmenta quærite, non socordijs,
 non otio, non voluptatibus immarcesci-
 te, sed pro animarum salute vos totos
 impendite & superimpendite, non il-
 latas

2. Cor. 123
 150

latis vobis injuriolas, sed graves Divinae Majestatis offensas reserente; invigilate prædicationibus Verbi divini, ministrandis sanctissimis Sacramentis, erudiendæ juventuti; sitisque cum parvulis parvuli, cum infirmis infirmi, & cum omnibus omnia, ut omnes lucrifaciat. Cæterum estote omnium scientiarum magistri; Theologiæ & litorum Doctores, prophetici mysteriorum interpretes, in orationibus frequenter in carnis maceratione assidui, in vigilijs rigidi, in eleemosynis largi, in moribus Angeli, absque tamen ardore zeli, quem vestra inflammet charitas, firmet constantia, discretio moderetur, totam perdetis Angelicæ substantiæ prærogativam; nihilque omnino eritis, nisi *res sonans & cymbalum tinnens.*

*S. Chryso.
hom. 3. in
1. Cor.*

*S. Ambr.
in Psal. 1.
Sacerdos
sine zelo
nihil est.*

MEDITATIO XXIX.

De perfectione, gradibus, & motivis Conformationis voluntatis humanæ cum Divina.

*Text. Reg.
c. 7. gr. 2.*

Secundus humilitatis gradus est, propriam quis non amans voluntatem, desideria sua non delectatur implere, sed vicem illam Dei imitetur dicentis: Non vis facere